Lietas Nr. C30504914
Lietvedības Nr. C-1872-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 9.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Moļņika
ar sekretāru A.Dēdeli
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 civillietu AS „Reverta" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu, un

konstatēja:

2014.gada 8.augustā AS "Reverta" iesniedza tiesā prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu, prasībā norādot, ka 2006.gada 5.maijā starp AS "Reverta" (pirms nosaukuma maiņas AS "Parex banka") un /pers. A/ noslēgts Kredīta līgums Nr. 4.4.-06/321 saskaņā ar kuru prasītājs izsniedza /pers. A/ kredītu 23 000 EUR apmērā ar galīgo norēķina dienu 2016.gada 24.maijs.

2006.gada 9.novembrī starp prasītāju un /pers. A/ noslēgta Vienošanās Nr. 1, ar kuru piešķirts papildu kredīts 6 572 EUR apmērā.

2007.gada 11.jūnijā starp prasītāju un /pers. A/ noslēgta Vienošanās Nr. 2, ar kuru atbildētājam /pers. A/ piešķirts papildu kredīts 5 893 EUR apmērā. Neatmaksātās kredīta summas un papildus piešķirtās kredīta summas kopsumma ir 33000 EUR.

2006.gada 25.maijā starp prasītāju un /pers. B/ noslēgts Ieķīlājuma līgums Nr. 4.4.-06/321-IE1 ar kuru /pers. B/ ieķīlāja sev piederošo īpašumu Nr. 61, /adrese/.

2007.gada 11.jūnijā /pers. B/ iesniedza prasītājam Galvojumu Nr. 4.4.-06/321-GL4, ar ko uzņēmās atbildēt kā pats parādnieks par /pers. A/ saistībām.

Atbilstoši Kredīta līguma 6.1. punktu, kredīta līgums vienpusējā kārtā izbeigts 2009.gada 2.decembrī, jo tika būtiski kavēti Kredīta līgumā noteiktie samaksas termiņi.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 9.janvāra lēmumu nolemts atļaut prasītājam pārdot /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu labprātīgā izsolē un atbilstoši Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 18.jūnija lēmumam apstiprināts nekustamā īpašuma izsoles akts, nekustamais īpašums nosolīts par cenu 14 760,87 EUR.

Izsolē iegūtā summa novirzīta parāda dzēšanai un novirzīti kredīta pamatsummas atmaksai 10 174,82 EUR apmērā, nesamaksāto lietošanas procentu apmaksai 2 018,27 EUR, tiesvedības izdevumu segšanai 258,96 EUR apmērā un nolēmuma izpildes izdevumu segšanai 2 308,72 EUR apmērā, kopā 14 760,87 EUR apmērā. Atlikušais parāds ir 21 163,18 EUR apmērā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1651., 1692., 1698., 1702., 1756., 1757., 1759., 1934., 1943. un 1946.pantu lūdz piedzīt no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai daļējas izpildes gadījumā no /pers. B/ parādu 21 163,18 EUR , tiesāšanās izdevumus un atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6 % līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Prasītāja AS „Reverta" pārstāvis /pers. D/ tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem.

Atbildētājs/pers. A/, kurš uz pilnvaras pamata pārstāv arī /pers. B/, tiesas sēdē prasību neatzina, norādot, ka piedziņa ir nepamatota, parāds nepastāv, jo ir pārdots nekustamais īpašums un šobrīd darbojas "holikto atslēgu princips". Norāda, ka puses slēdzot līgumu vienojās, ka ķīla un aizdotā nauda ir samēros vienlīdzīgas. Bez tam norāda uz force majore apstākļiem, kas bija iestājušies 2008.gadā, kad apstājās saimnieciskā darbība.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi prasītāju pārstāvja un atbildētāja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pierādījumus, atzīst prasību par pamatotu un apmierināmu, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

Lietā nepastāv strīds, ka 2006.gada 5.maijā starp AS "Reverta" (pirms nosaukuma maiņas AS "Parex banka") un /pers. A/ noslēgts Kredīta līgums Nr. 4.4.-06/321 ar kuru prasītājs izsniedza /pers. A/ kredītu 23 000 EUR apmērā ar galīgo norēķina dienu 2016.gada 24.maijs, kā arī papildus ar 2006.gada 9.novembra Vienošanos Nr. 1 un 2007.gada 11.jūnija Vienošanos Nr. 2, ar kuru atbildētājam /pers. A/ piešķirts papildu kredīts. Neatmaksātās kredīta summas un papildus piešķirtās kredīta summas kopsumma ir 33000 EUR (lietas 11.-22.lapa).

2006.gada 25.maijā starp prasītāju un /pers. B/ noslēgts Ieķīlājuma līgums Nr. 4.4.-06/321-IE1 ar kuru /pers. B/ ieķīlāja sev piederošo īpašumu Nr. 61, /adrese/ (lietas 21.-24.lapa).

2007.gada 11.jūnijā /pers. B/ iesniedza prasītājam Galvojumu Nr. 4.4.-06/321-GL4, ar ko uzņēmās atbildēt kā pats parādnieks par /pers. A/ saistībām (lietas 25.lapa).

Civillikuma 1589.pantā ir noteikts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Bez tam puses nepastrīd faktu, ka maksājumi no atbildētāju puses netika veikti un līdz ar to atbilstoši Kredīta līguma 6.1. punktu, kredīta līgums vienpusējā kārtā izbeigts 2009.gada 2.decembrī.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 9.janvāra lēmumu nolemts atļaut prasītājam pārdot /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu labprātīgā izsolē un atbilstoši Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 18.jūnija lēmumam apstiprināts nekustamā īpašuma izsoles akts, nekustamais īpašums nosolīts par cenu 14 760,87 EUR (lietas 28.-34.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1330.pantu ja ieķīlāto lietu pārdodot ienāk tāda summa, kuras nepietiek ķīlas ņēmēja pilnīgam apmierinājumam, tad viņam paliek tiesība prasīt no parādnieka kā parāda atlikuma, tā arī pārdošanai taisīto nepieciešamo izdevumu samaksu.

Atbildētāju parāds sastāda atlikušo neizpildīto saistību 21 163,18 EUR apmērā.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto atbildētāju kopējā parāda summas apmēru, jo atbildētāji pret parāda apmēru nav iebilduši, kā arī tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis savu tiesību pēc prasījuma.

Attiecībā par atbildētāja sniegtajiem iebildumiem, tiesa norāda, ka prasītāja tiesību vērsties un prasīt parāda atlikumu nosaka Civillikuma 1330.pants. Tiesa arī norāda, ka atbildētāja norādītais "nolikto atslēgu princips" ietverts Patērētāju tiesību aizsardzības likuma un Maksātnespējas likuma 2015.gada 1.marta grozījumos un darbojas kā izņēmuma gadījums, ja puses vienojušās pie līguma noslēgšanas, bet šis princips nevar tikt piemērots pie konkrētā strīda, jo jāņem vērā Civillikuma 3.pants paredz, ka katra civiltiesiskā attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies, līdz ar to konkrētajā gadījumā piemērojamas materiālās normas, kuras bija spēkā uz līguma noslēgšanas dienu.

Attiecībā par atbildētāja iebildumiem par force majore apstākļiem, tiesa nav konstatējusi apstākļus, ka valstī pastāvošās ekonomiskās krīzes rezultātā ir padarījuši par neiespējamu atbildētāju saistību izpildi pret prasītāju un būtu atzīstami par nepārvaramas varas apstākļiem, kas atbildētājam liedz izpildīt saistības pret prasītāju.

Civillikuma 1692.pants nosaka, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Civillikuma 1702.pants nosaka, ka galvinieks var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli; šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies un par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Līdz ar to parāds no /pers. B/ kā galvinieka piedzenams, ja piedziņa no /pers. A/ nav iespējama vai iespējama daļēji.

Pie šiem apstākļiem no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai daļējas izpildes gadījumā no /pers. B/ piedzenams neatmaksātais aizdevuma parāds 21 163,18 EUR apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam ir nosakāmas tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda pamatsummas par laika periodu līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763. pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu un ņemot vērā, ka prasība ir apmierināma, par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva 968,87 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pavēstu un prasības pieteikuma nosūtīšanu 7,83 EUR apmērā.

Ņemot vērā piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu noteikt 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.panta pirmo daļu, 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt AS „Reverta" prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu AS „Reverta" prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai daļējas izpildes gadījumā piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/ parādu 21 163,18 EUR, valsts nodevu 968,87 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 EUR, kopā 22 139,88 EUR (divdesmit divi tūkstoši viens simts trīsdesmit deviņi euro un 88 centu), kurus pārskaitīt uz kontu Nr. LV17PARX0012953570001.

Noteikt AS "Reverta" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai daļējas izpildes gadījumā piedzīt no /pers. B/ likumiskos procentus – 6 % (seši procenti no simta) gadā, no neatmaksātās parāda pamatsummas t.i. 21 163,18 EUR līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles dienai).

Noteikt 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanas dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena noteikta 2015.gada 23.martā.

Tiesnese A.Moļņika